

Grün Magda Szülei Sírjánál

Ez a fénykép pár éve készült a szolnoki zsidó temetőben, a szüleim sírjánál állok. A sírkövön olvasható: Grün Ignác és Grün Ignácné. Én is akartam még a háború előtt, nagyon régen külföldre menni, mert nagyon sok barátnőm volt kint, aki fiatalkorában elment. Igen ám, de idős szüleimet otthagyni? Bár ne hagytam volna őket később sem otthon! A húgomra bízta őket, de én egészen másképp csináltam volna, mikor betegek lettek, én rögtön felhoztam volna őket Pestre. Ő ottan azt mondta, öregek, majd itt meggyógyulnak. Apám sajnos öngyilkos lett, hetvenhat éves korában halt meg, 1958-ban. Az édesanyám nyolcvannyolc éves volt, 1968-ban halt meg. Édesapám hetvenhat éves korában agyérelmeszesedést kapott. Azt hiszem, a betegségéhez hozzájárultak a körülmények is. Nem tudta a megváltozott világot elfogadni. Olyan korban volt, amikor ez a megváltozott világ az ő részére elérhetetlen volt. Minden állami tulajdonba került. Az ő üzletét is elvették. Az agyérelmeszesedés az olyan betegség, hogy az egyik órában az ember tiszta, aztán meg már nem tudja, mit csinál. Szerintem az édesapám tudta, hogy hová megy. Ő olyan éles eszű ember volt, hogy nem tudta elviselni. Vissza tudott jönni a háborúból velünk, és mégis így végezte.